

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărti

SALLY GARDNER
Ilustrații de
David Roberts

ÎN
GOADĂ DE
PEŞTE

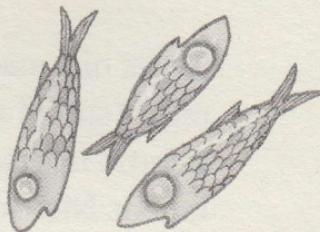

Al doilea caz al Agenției zânelor detectivi

Ediția a II-a

Traducere din engleză
de Cristina Elena Gogăță

ARTHUR

Doamna Fosset se afla la etajul întâi, cu pămătuful în mâna, când pendula din hol a început să bată.

— Nouă fix! a zis ea tare, către perdele și către scaun.

De la fereastră îl vedea pe Sir Walter Cross, proprietarul casei. Acesta era în spatele grădinii, pe marginea heleșteului înghețat, și le dădea de mâncare rațelor. Ca de obicei, stătea sub bătrâna salcie pletoasă, care în dimineața asta avea crengile acoperite de un strat de chiciură. Gogoașă, basetul pitic și credincios, sărea întruna și tot lătra, dragul de el.

— Pe bătrânul acesta poți să-l ții pe post de ceas în bucătărie: doar îi numeri pașii și oul fierb îți iese în totdeauna moale, a spus doamna Fosset. E un om care ține la tabieturile lui.

Tabieturile lui Sir Walter erau oarecum ciudate. Întâi și-nțâi, nu conta că era soare sau ploua, Sir Walter în totdeauna își lua umbrela cu el. Doamna Fosset nu reușea să priceapă asta. Umbrela aia n-ar fi ferit de

ploaie nici măcar un pitic de grădină. Apoi, mai era regula strictă a lui Sir Walter că nimeni nu avea voie să intre în grădină cât timp le dădea el de mâncare rațelor. Nici după cincisprezece luni de lucru pentru holteiul bătrân, doamna Fosset habar nu avea de ce.

Chiar când s-a auzit ultima bătaie a pendulei de pe hol, s-a întâmplat ceva de neînchipuit. Sir Walter Cross a părut că se înalță din cizmele de lucru, iar din șoșetele roșii i se desprindeau fire de fum mov. S-a ridicat în aer, la început mai ușor, iar apoi parcă plutea, ca prin minune, la mai puțin de un metru de pământ. Credinciosul Gogoașă lătra cu furie și sărea în aer, până când a izbutit să se prindă cu colții de cracul lui Sir Walter. În primele momente, viteazul câine de vânătoare părea să aibă sorți de izbândă, dar, dintr-o dată, din picioarele lui Sir Walter au țășnit artificii. Și stăpânul, și câinele au luat-o valvărtej către cer, viața lui Gogoașă atârnând de-un fir de ață.

Doamna Fosset înlemnise și privea neputincioasă scena îngrozitoare care se desfășura sub privirile ei. Cum nu era prea ageră la minte, i se părea că e martora unui spectacol de necrezut. Și-a dus la piept mâna încleștată pe pămătuf și a simțit că i se înmoiae genunchii.

Dincolo de fereastră, lucrurile se înrăutățiseră. Pantalonul lui Sir Walter s-a rupt, iar Gogoașă a pornit să cadă cu o viteză amețitoare. Dar, chiar înainte

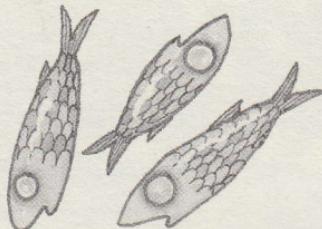

Respect pentru oameni și cărti

să se facă una cu pământul, câinele s-a oprit din senin. La cum a văzut doamna Fosset lucrurile, parcă cineva l-ar fi smuls pe Gogoașă din aer și l-ar fi așezat cu grija pe iarba înghețată. Câinele lătra nebunește, în vreme ce Sir Walter continua să se ridice, întâi la înălțimea casei, apoi deasupra copacilor. Domnul Walter striga, dar doamna Fosset n-a înțeles ce, din cauza geamurilor duble.

Menajera nu mai văzuse în viața ei aşa ceva. Sir Walter era acum la fel de sus ca turla bisericii și atârna de parcă ar fi stat pe un podium invizibil în cer. După aceea, doamna Fosset a privit îngrozită cum Sir Walter s-a dezechilibrat. A picat ca un pietroi, lăsând în urmă dâre în toate culorile curcubeului. Pe el nu l-a oprit nicio mâna invizibilă. S-a auzit o plesnitură când s-a lovit de pământ și un nor de stele a văjât pe cerul cenușiu și rece al dimineții.

Îngrozită, doamna Fosset a sunat la ambulanță și la poliție, în timp ce grădinarul cel Tânăr, Derek Lowe, care era în bucătărie, a luat-o la fugă spre capătul grădinii. L-a găsit pe Sir Walter pe marginea heleșteului, ca și cum cineva îl întinsese jos cu multă grija. Avea cizmele îndreptate spre apă, iar vârfurile picioarelor i se înălțau către cer. Sir Walter era mort. Gogoașă dispăruse fără urmă.

Când detectivul James Cardwell a sosit la conacul în stil georgian al lui Sir Walter Cross, aflat că sergentul Litton, de la poliția din Podgy Bottom, i-o luase de mult înainte. Detectivul Cardwell nu avea o părere prea bună despre sergentul cu față de cartof.

— Mă ocup eu de asta! a zis sergentul Litton, încigându-și picioarele în pământ și frecându-și mâinile una de alta, căci începuseră să cadă niște fulgi fleșcăiți.

— E al naibii de frig! Cu cât încheiem bâlcii mai repede, cu atât mai bine! a continuat el.

— Cum a murit? l-a întrebat detectivul Cardwell.

— Se pare că domnul pur și simplu a picat mort, i-a răspuns sergentul Litton.

— A văzut cineva ceva? a întrebat detectivul Cardwell.

— Nu există nicio circumstanță suspectă, vă asigur! a zis sergentul Litton.

— Ce spune menajera lui, doamna Fosset?

Libris

.RO

Respect pentru oameni și cărti

